

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania J. B.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 14
maja 2024 r.,

na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Rzeszowie

z dnia 21 lutego 2023 r., sygn. akt III AUa 774/22,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 25 maja 2022 r., IV U 746/21 oddalił odwołanie J. B. od decyzji z dnia 20 lipca 2017 r., Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji ponownie ustalającej wysokość emerytury wnioskodawcy od dnia 1 października 2017 r. na kwotę 2069,02 zł, przy dotychczas wypłacanej w wysokości 3408,14 zł brutto miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2023 r., III AUa 774/22, Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie po rozpoznaniu apelacji

wnioskodawcy zmienił zaskarżony wyrok jak też poprzedzającą go decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie z dnia 20 lipca 2017 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury policyjnej, poczynając od 1 października 2017 r., w kwotach ustalonych z pominięciem art. 15c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżył w całości skargą kasacyjną organ rentowy, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania i pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego, alternatywnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od odwołującego się na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów postępowania w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Ubezpieczony w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na brak występowania w sprawie podstaw kasacyjnych, a także ich uzasadnienia, ewentualnie w przypadku przyjęcia przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania o jej oddalenie wobec braku uzasadnionych podstaw do jej wniesienia oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania, a w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm prawem przepisanych.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2024 r. organ rentowy cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o

apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c.

[SOP]

[ms]